

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * Ἡ θέα ἀσθενούντος ζώου, τὸ παράπονον ἐλάφου διωκομένης εἰς τὸ δάσος ὑπὸ τῶν κυνῶν, ἡ ὄψις δένδρου ἀπλοῦντος γυμνοῦς κλάδους ἐπὶ τοῦ κονιορτοῦ, τὰ ἔρημα ἐρείπια καταβρέουσης οἰκοδομῆς, ἡ ὠχρότης ἀνθους διψῶντος καὶ μαραινομένου, ἡ εἰκὼν ἐν γένει τῆς θλίψεως καὶ τῆς δυστυχίας ἀφυπνίζουσι τὸν οἶκτον ἐν πάσῃ εὐαισθητῇ καρδίᾳ καὶ ἄγουσι τὸ πνεῦμα εἰς πλήρεις κατανύξεις βεμβασμούς. (Vauvenargues).

* * Αἱ ἀναμνήσεις παρελθούσης εὐδαιμονίας εἰσὶν αἱ ρυτίδες τῆς ψυχῆς. (X. de Maistre).

* * Οἱ ψευδεῖς φίλοι ὁμοιάζουσι τὰς χελιδόνας, τὰς ὁποίας βλέπομεν μόνον δόσεις ὁ καιρὸς εἶναι καλός.

ΥΓΙΕΙΝΗ

Περὶ χειμέτων (χρονιστρῶν).

Περὶ τοῦ ὀχληροτάτου τούτου καὶ κοινοτάτου κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην τοῦ ἔτους παθήματος ἀναγινώσκωμεν τὰ ἐξῆς ἐν τῷ συγγράμματι τοῦ ἐν Βιέννῃ καθηγητοῦ τῆς χειρουργικῆς Billroth (Allgem. Pathologie und Therapie, Z' ἐκδόσεως). Ὁ συγγραφεὺς ἀποτεινεται πρὸς τοὺς μαθητάς του.

« Ἐνταῦθα θέλω προσθέσει τινα καὶ περὶ τῶν χειμέτων, οὐχὶ διότι τὸ νόσημα τοῦτο αὐτὸ καλ' ἑαυτὸ εἶνε κινδυνώδες, ἀλλὰ διότι εἶνε πάθος μικρὸν μὲν, ἀλλ' ὀχληροτάτον καὶ ἐνίοτε δυσίατον, καλ' οὐ ὑμεῖς ὡς οἰκιστοὶ ἱατροὶ ἀνάγκη νὰ ἔχητε ἀπόθετον ἐν τῇ μνήμῃ σειρὰν ὅλην φαρμάκων. Τὰ χεῖμετλα γεννῶνται ἐκ τῆς παραλύσεως τῶν τριχοειδῶν ἀγγείων τοῦ δέρματος καὶ ὀρρώδους ἐξιδρώσεως ἐντὸς τοῦ ἴστου αὐτοῦ. Εἶνε δὲ ταῦτα, ὅπως πιθανῶς οἱ πλείστοι γνωρίζετε, ἐρυθροκίανοι ἐξογκώσεις κατὰ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας, αἵτινες καθίστανται ὀχληροτάται ὡς ἐκ τοῦ δεινοῦ καύσου καὶ κνημοῦ ὃν παράγουσιν, ἐνίοτε δὲ καὶ ὡς ἐκ τῶν ἐπ' αὐτῶν σχηματιζομένων ἐλκῶν. Τὰ χεῖμετλα γεννῶνται ἐξ ἐπανειλημμένων ἐλαφρῶν ψύξεων ἐπὶ ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ μέρους τοῦ σώματος, καὶ δὲν ἐπέρχονται ἐξ ἴσου συνεχῶς εἰς ἅπαντας τοὺς ἀνθρώπους. Ἦντο ὀχληρὰ εἶνε τὰ χεῖμετλα ὁπότε τὸ ψῦχος εἶνε ἔντονον, παρ' ὅτε ὁ καιρὸς μεταβαίνει ἀπὸ τοῦ ψυχροῦ εἰς τὸν λυσιπάχον. Κατακλινομένου τὸ ἐσπέρας τοῦ χειμετλιῶντος ἐπὶ τῆς κλίνης καὶ τῶν χειρῶν καὶ ποδῶν αὐτοῦ θερμαινομένων, ὁ κνησμὸς γίνεταί ἐνίοτε τοσοῦτον ἔντονος ὥστε ἐπὶ ὥρας ὀλοκλήρους ἀναγκάζει αὐτὸν νὰ καταξέῃ τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας. Τὸ γυναικεῖον φύλον πάσχει συχνότερον τοῦ ἀνδρικοῦ ἐκ χειμέτων, οἱ νέοι συχνότερον τῶν γερόντων. Πρὸς τὸ πάθημα δὲ τοῦτο προδιαθέτουσιν ἰδίως τὰ ἐπαγγέλματα,

τὰ ἀναγκάζοντά τινα νὰ ἐκτίθῃται συνεχῶς εἰς ἀλλαγὰς τῆς θερμοκρασίας· ὑπάλληλοι π. χ. ἐμπορικῶν καταστημάτων, φαρμακοποιοὶ, διατρίβοντες ὅτε μὲν ἐν θερμοῖς δωματίοις, ὅτε δὲ ἐν ψυχροῖς. Οὐδεμία ὅμως κοινωνικὴ τάξις εἶνε ἀπληλαγμένη αὐτῶν· καὶ ἄνθρωποι ἀδιακόπως χειριδοφοροῦντες καὶ σπανίως ἐξερχόμενοι τῶν χειμῶνα, ὡς καὶ οὐδέποτε χειριδοφορήσαντες δύνανται ν' ἀποκτήσωσι χεῖμετλα. Ἐνίοτε φαίνεται προδιαθέτουσα πρὸς τὸ πάθημα παρὰ ταῖς γυναιξὶν ἡ χλόρωσις καὶ ἕτεροι διαταράξεις. Ἐν γένει δὲ φαίνεται, ὅτι αἰτία τῆς συνεχῆς ἐπανόδου τῶν χειμέτων εἶνε ἀνωμαλία τῆς ὅλης τοῦ σώματος καταστάσεως, εἴτε τῆς ἰδιοσυστάσεως.

Ὡς πρὸς τὴν θεραπείαν τῶν χειμέτων λέγομεν, ὅτι εἶνε δυσκολώτατον νὰ καταβάλωμεν τὰ ἀρχικὰ αἷτια τὰ ἐξαρτώμενα ἐκ τῆς ἰδιοσυστάσεως καὶ τοῦ ἐπαγγέλματος τῶν πασχόντων· διὸ καὶ μόνον τοπικῶς ἀναγκαζόμεθα νὰ ἐνεργήσωμεν.

Ἐν Ἰταλίᾳ ἔνθα τὰ χεῖμετλα εἶνε συνήθη, ἅμα ἐπερχομένου ψυχροτέρου πῶς τοῦ χειμῶνος, ἐπιτρέβουσι τὰ παθόντα μέρη διὰ χιόνος καὶ ἐπικαλύπτουσι διὰ πάγου. Παρ' ἡμῖν (ἐν Βιέννῃ) τὸ μέσον τοῦτο εἶνε ἥττον χρήσιμον, καὶ οὐδὲν ὡφελῆ, ἢ τὸ πολὺ πραῦνει μόνον ἐπ' ὀλίγον τὸν κνησμόν. Ἀλοιφή κατασκευαζομένη ἐκ λευκῆς ὑποστάθμης τοῦ ὑδραργύρου (1 δραχμῆς εἰς 1 οὐγγίαν λίπους), ἐντριβαὶ διὰ προσφάτου χυμοῦ λεμονίων,¹ ἐπιχρίσεις διὰ νιτρικοῦ ὀξέος ἀραιωμένου δι' ὕδατος κινναμώμου (1 δραχμῆς εἰς 4 οὐγγίαις), διάλυσις 10 κόκκων νιτρικοῦ ἀργύρου εἰς μίαν οὐγγίαν ὕδατος καὶ θάμμα κανθαρίδων εἰς τὰ μέσα, ἅτινα θέλετε μεταχειρισθῆναι τὰ ἐν κατόπιν τοῦ ἄλλου· ὅτε μὲν ὡφελῆ μαλλον τὸ ἐν, ὅτε δὲ τὸ ἕτερον. Ἐπίσης ἐπινοῦνται ὡς ἰατήρια τοῦ πάθους τὰ ποδόλουτρα ἢ τὰ χειρόλουτρα δι' ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος (νὰ ἐντίθενται δηλ. εἰς ὕδωρ ἀρκοῦν πρὸς ποδόλουτρον $\frac{1}{2}$ - 2 οὐγγίαι τοῦ ὀξέος αὐτοῦ καὶ οἱ πόδες νὰ μένωσι περὶ τὰ 40 λεπτὰ ἐντὸς), ἢ αἱ πλύσεις δι' ἐμβρέγματος σπερμάτων σινάπεως (σινναποσπόρου). Ἐὰν τὰ κρυσπαγήματα ἐξελεκθῶσιν ἐπιπολαίως ἐπαλειφῆσθωσιν τὰ ἠλωκόμενα μέρη δι' ἀλοιφῆς ψευδαργύρου ἢ νιτρικοῦ ἀργύρου (1 δραχμῆς εἰς 1 οὐγγίαν λίπους).

Ἐνταῦθα ἀνέφερα εἰς ὑμᾶς μικρὸν μόνον ἀριθμὸν ἐκ τῶν συνιστωμένων φαρμάκων, ὅσων τὴν ἐνέργειαν ἐγὼ αὐτὸς ἐδοκίμασα, εἰ καὶ ὑπάρχει ἔτι πληθὺς ἐξ αὐτῶν.»

Σ. ΜΗΛΙΑΡΑΚΗΣ.

1. Τὸ μέσον τοῦτο εἶνε γνωστότατον εἰς τὸν κοινὸν λαὸν τῆς Ἑλλάδος· ἀντὶ λεμονίων μεταχειρίζονται νεράντζια θερμανθέντα ἐν θερμοσποδῆ.